

L'artista solsoní Josep Valls ens ha deixat

Josep Valls, popularment conegut com a Joe, va morir dilluns a la matinada a l'edat de 91 anys al Centre Sanitari del Solsonès, on estava ingressat

Valls era molt conegut a Solsona, per ser l'impulsor i organitzador de la trobada d'acordionistes que es fa cada any a Solsona per la Festa Major. També se'l coneixia pel Bromes, nom de la seva casa natal al carrer de la Regata.

Tota una vida dedicada a l'escenari

Josep Valls i Regada va néixer a Solsona el 8 de setembre de 1918. De jove, marxà a Barcelona per treballar de forner, i ben aviat, quan disposà d'una mica de temps, s'inicià en els espectacles i el món del teatre amateur al Centre Comarcal Lleidatà de Barcelona, entitat a la qual ha estat sempre vinculat i de la qual va rebre un homenatge l'any 2007. La seva carrera artística va emprendre embranzida amb espectacles còmics musicals amb Carmen Díaz, amb el nom artístic de "Carmencita and Joe", i a partir d'aquí es va fer un lloc triomfant als escenaris

Silvia Marsó amb el Joe en l'exposició que se li va dedicar d'homenatge a la seva vida d'artista

El Joe al costat dels cartells de les seves actuacions

compartint bolos amb Mary Sanpere, Cassen, Torrebruno, Capri i Sara Montiel. Posteriorment va fer parella artística amb Conchita Marcos (Conchi and Joe) i Silvia Marsó, que va descobrir quan l'actriu tenia 16 anys protagonitzant plegats un espectacle conjunt.

El cinema també va ser una de les facetes d'aquest solsoní, amb un paper de papa Benet XV a la pel·lícula "Victòria", dirigida per Antoni Ribas. Pel seu paper d'ambaixador solsoní arreu de catalunya, els darrers anys havia rebut diversos homenatges, el 2005 durant la Fira de Sant isidre, amb l'exposició Solsoní Joe: artista del segle XX i, el 2008, coincidint amb la 25a Trobada d'Acordionistes.

Més de 200 persones acomiaden al Joe

En una emotiva cerimònia religiosa a l'església del Cor de Maria i presidida pel rector de Solsona, Mn. Lluís Grifell, i concelebrada per Mn. Jesús Huguet, centenars de solsonins van retre el darrer adéu a Josep Valls i Regada (Joe). Entre els assistents, s'hi va poder veure l'actriu Sílvia Marsó, que el promotor solsoní va descobrir i impulsar als escenaris quan aquesta tenia 16 anys.

Per desig exprès del Joe, la Coral del Club Caixa Catalunya va interpretar alguns temes musicals, en concret, *El cant dels ocells* i la cançó que va escriure el mateix Josep Valls, *La Plaça de Sant Joan*.

En l'homilia, Mn. Grifell va destacar l'alegria del Joe, promotor d'activitats socials i artístiques, i ànima del Centre Comarcal Lleidatà de Barcelona, així com impulsor de les trobades d'acordions. Grifell, recordant la infantesa a la plaça de Sant Joan,

va dir del Josep Valls que *"poc podia imaginar jo quan era petit que aquell veí de casa meva, aleshores conegut com el Pere de Cal Bromes, arribaria a ser tan famós en la seva vida."*

Sara Alarcón, regidora de Cultura

Fou un personatge molt vinculat al món de la música, l'espectacle, la faràndula,... des de ben jove ja va començar a córrer món, conèixer gent i persones, que ben aviat el van situar en un panorama cultural a nivell nacional. Va aconseguir fer brillar persones tan destacades com la coneguda Sílvia Marsó, i en els seus amics hi trobem els representants musicals de la Trinca (Albert Grau),... A Solsona, és ben coneguda aquesta trajectòria. No obstant, el Joe no va ser només una figura mediàtica local, sinó que va aconseguir sobrepassar tots aquests límits. Tanmateix, va estar sempre vinculat a la seva ciutat. Ha organitzat 26 edicions de la Trobada Internacional d'Acordionistes, que en un primer moment se celebrava a la Mare de la Font, i en l'actualitat, la trobem a la plaça de St. Joan, ben apropet de "La Casa de l'Artista" al carrer de la Regata (casa seva). Aquest any, però, el Joe no ha descuidat l'organització d'aquesta trobada, doncs,

ja feia dies que estava treballant per la 27a edició de la Trobada Internacional d'Acordionistes. En definitiva, el Joe va aconseguir situar Solsona en el mapa català, i va ser un carismàtic ambaixador de la música i la faràndula arreu d'Europa, només cal veure, el gran llistat d'amics d'arreu del món (catalans, espanyols, francesos, portuguesos, italians, suïssos,...).

Jordi Riart, alcalde de Solsona, (2003-2007)

Ha estat una pèrdua pels solsonins molt sentida. El Joe, havia abocat l'estima a la ciutat i era l'ànima de la festa dels acordions a Solsona, un dels actes amb més concurrència de la Festa Major de Solsona. I pel que fa a la seva trajectòria com a artista, sempre intentava portar més enllà dels límits comarcals el nom de Solsona. Li hem de reconèixer finalment tantes i tantes coses que ha fet de manera altruista.

In memòria ■ Ramon Gualdo

Els acordions també ploren

En recordança de Josep Valls "El Joe"

El Josep Valls, el Pepe... "El Joe", ha deixat aquesta vall de llàgrimes. I justament, el Pepe, ha procurat que en aquesta Vall, no n'hi hagués tantes, de llàgrimes. Que de tant en tant hi hagués un somriure. Amb les seves aficions, amb les seves activitats ens ha regalat espurnes de festa, de música, de rialla.

Joe: Tot això t'ho hem d'agrair. Hem d'agrair que hagi ofert somriures, perquè en aquest món massa que n'hi ha, de nerviosisme, de mal humor, de cares de pomes agres. Comentant aquests temes, s'arrencaven estones de xerradissa. I així es va anar forjant l'amistat.

I si parlem de les Trobades d'Acordionistes? A Solsona se n'ha celebrat un fotimer. Més de vint-i-cinc! I tu, Pepe, has estat l'ànima de les trobades, ho has organitzat, has pecat, t'hi has il·lusionat. Algú ha dit que la música de l'acordió té una mena de melangia, que porta records, enyorança, tendresa... Que sembla que ens digui coses a cau d'orella. Una música que es desgrana suau, amb gronxadissa.

La música de l'acordió, molts cops, va ressonar a La Mare de la Font, entre el verd, la natura, i la cantarella del brollador. I molts cops ha ressonat a l'entranyable plaça de

Sant Joan, aquest indret del qual Sagarra diu que sembla "un replanet d'una altra vida", i la plaça s'ha omplert de gent i de música en aquests anys, amb les Trobades.

Doncs, si com hem dit, els acordions parlen, aquests dies, de ben segur que els acordions també ploren.